**Sesiunea 992**
**ZAHARIA Cap. 3:4- 4:2**

Dragi prieteni revenim la cartea profetului Zaharia şi avem în faţă o minunată imagine din cadrul Vechiului Testament. Vă aduceţi aminte că este vorba despre acea imagine pe care o vede Zaharia, imagine în care apare Iosua, marele preot din acea vreme acuzat de Satan că are hainele murdare.

Numai că Îngerul Domnului, despre car am spus că este Domnul Isus înainte de întrupare intervine în sprijinul lui Iosua, aşa cum o face în cazul fiecărui credincios.

Să vedem despre ce este vorba: Zah. 3:4

v.4 Iar Îngerul, luînd cuvîntul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Desbrăcaţi-l de hainele murdare de pe el!" Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepărtez dela tine nelegiuirea, şi te îmbrac cu haine de sărbătoare!"

Aceasta este, fără îndoială, una din cele mai frumoase imagini din Vechiul Testament. Iosua nu putea sta înaintea Dumnezeului cel Sfânt cu acele haine murdare. De asemenea, slăbiciunea sa era descoperită în felul acesta. Stând acolo murdar şi neîngrijit îi dădea lui Satan prilejul să-l arate cu degetul şi să-l acuze.

Iosua nu reprezintă numai poporul lui Israel, ci ne reprezintă şi pe noi, cei de azi. În el vedem păcatul celui credincios. Iosua era un preot înaintea lui Dumnezeu – Dumnezeu era cel care numea preoţii în Vechiul Testament. În prezent, fiecare credincios este un preot înaintea lui Dumnezeu, dar unii dintre noi stăm înaintea Domnului cu haine murdare. Poate că veţi riposta: "Da, dar am fost îmbrăcat în neprihănirea lui Hristos!" Dacă aţi fost mântuiţi, acest lucru este adevărat. Aceasta este tocmai imaginea care ne este oferită aici. Hainele murdare, care reprezintă păcatul, trebuie scoase de pe Iosua şi el trebuie să fie îmbrăcat cu haine curate care simbolizează neprihănirea lui Hristos. Aceasta este o imagine a mântuirii fiecăruia dintre noi şi de aceea este un fragment important. Este un moment bun acum să ne referim la Epistola către Romani. În primele trei capitole omenirea ne este prezentată în starea sa de păcat înaintea lui Dumnezeu. Toţi suntem murdari înaintea lui Dumnezeu. Şi neprihănirea noastră – chiar şi cele mai bune lucruri pe care le putem face – este ca o haină murdară înaintea lui Dumnezeu. Suntem în starea în care se afla Iosua, aşa cum este descrisă în acest capitol din Zaharia. Ce vom face cu această stare?

Ascultaţi răspunsul lui Dumnezeu: "Dar acum s-a arătat o neprihănire (Greceşte:

dreptate) pe care o dă Dumnezeu, fără lege-despre ea mărturisesc Legea şi proorocii- şi anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credinţa în Isus Hristos, pentru toţi şi peste toţi cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. Căci toţi au păcătuit, şi sunt lipsiţi de slava lui Dumnezeu. Şi sunt socotiţi neprihăniţi, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus." (Rom. 3:21-24). Pentru că Domnul Isus a murit, sângele Său a fost vărsat pe cruce, este posibil ca noi să venim înaintea lui Dumnezeu în hainele noastre murdare. El nu va accepta aceste zdrenţe murdare ca neprihănire a noastră, ci ni le va scoate şi ne va îmbrăca în neprihănirea lui Hristos. Când stăm înaintea lui Dumnezeu îmbrăcaţi în neprihănirea lui Hristos, nimeni, nici o fiinţă creată nu ne poate aduce vreo acuzaţie, pentru că suntem aleşii lui Dumnezeu. Observaţi ce spune apostolul Pavel în capitolul 8 din Epistola către Romani: "Deci, ce vom zice noi în faţa tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? El, care n-a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toţi, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile? Cine va ridica pîră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socoteşte neprihăniţi! Cine-i va osîndi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, şi mijloceşte pentru noi!" (Rom. 8:31-34).

Ce Mântuitor avem! Când ne încredem în El ca Mântuitor personal, El nu numai că ne înlătură păcatele şi hainele murdare, ci ne şi îmbracă în haina neprihănirii Sale. Şi nimeni nu poate aduce acuzaţii aleşilor lui Dumnezeu.

Dar oare mai păcătuieşte un copil al lui Dumnezeu? Da. Ce trebuie să facă el în această situaţie? Biblia spune că, "dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire". Când nu avem părtăşie cu Dumnezeu avem multe de pierdut. Ne pierdem bucuria şi puterea, chiar şi siguranţa cu privire la mântuirea noastră. După părerea mea, mulţi oameni se îndoiesc de mântuirea lor din cauza păcatului din viaţa lor. Un alt efect al păcatului în viaţa celui credincios este pierderea privilegiului de-a sluji Domnului.

În ceea ce-l priveşte pe marele preot Iosua, pentru a putea sta înaintea lui Dumnezeu trebuia să fie îmbrăcat în haine impecabil de curate. Dumnezeu este acela care furnizează hainele curate. Cum? Prin îndurarea Sa! În Templu exista un scaun al îndurării. Şi noi avem astăzi un scaun al îndurării – "El este ispăşirea pentru păcatele noastre…" (1 Ioan 2:2).

Poate că aveţi ceva de obiectat: nu înţelegeţi de ce a ales Dumnezeu poporul evreu. I-a ales pentru că erau un popor atrăgător? Nu. El nu m-a ales nici pe mine dintr-un

astfel de motiv. Mă gândesc la Rut, care îl întreabă pe Boaz: “Cum am căpătat eu trecere înaintea ochilor tăi?” Ei bine, i-aş fi putut răspunde: “Tot ce ai de făcut este să te duci şi să te uiţi în oglindă şi vei înţelege de ce ai căpătat trecere înaintea lui şi de ce s-a îndrăgostit de tine. Pur şi simplu eşti frumoasă!” Dar eu când mă uit în oglindă văd un păcătos care are nevoie să fie îmbrăcat în neprihănirea lui Hristos. Zah. 3:5

v.5 Eu am zis: „Să i se pună pe cap o mitră curată!” Şi i-au pus o mitră curată pe cap, şi l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.

Adăugarea acestui detaliu referitor la o mitră sau un turban curat adaugă frumuseţe prin simbolismul său. Îmbrăcămintea marelui preot includea şi o mitră sau un turban pe care erau scrise cuvintele: “Sfinţenie Domnului”. Marele preot Iosua nu avea acest turban pentru că în acele haine murdare cu siguranţă nu era sfânt pentru Domnul. Acum însă îi este dat un turban pe care scrie “Sfinţenie Domnului”. El va fi folosit de Dumnezeu acum aşa cum Israel va fi folosit de Domnul în viitor. După răpirea Bisericii, Israel va fi martor pentru Dumnezeu în timpul necazului cel mare, apoi, în timpul împărăţiei de o mie de ani, întregul popor va fi o preoţie aici, pe pământ. Zah. 3:6, 7

v.6,7 Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire: „Aşa vorbeşte Domnul oştirilor: „Dacă vei umbla pe căile Mele şi dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca şi Casa Mea şi vei priveghea asupra curţilor Mele, şi te voi lăsa să intri împreună cu ceice sînt aici.

Interpretarea acestor versete este cât se poate de evidentă. Iosua fusese murdar, dar Dumnezeu pregătise o răscumpărare care I-a dat lui Dumnezeu posibilitatea să-Şi manifeste harul şi îndurarea faţă de el. Acum Iosua este salvat, dar Dumnezeu spune: “Dacă vrei să fii folosit, trebuie să rămâi curat. Va trebui să umbli în căile Mele şi să asculţi de Mine.”

Dumnezeu nu spune acest lucru numai pentru Iosua, ci pentru întregul popor al lui Iosua, dar şi pentru mine şi pentru tine. “Dacă mă iubiţi, păziţi poruncile Mele!”, spune Domnul Isus. Unii oameni cred că dacă au fost mântuiţi prin har pot să facă ce vor ei. Aceasta este o dovadă de inconsecvenţă. Dacă faceţi ce vreţi voi, nu sunteţi mântuiţi prin har – pentru că îl veţi iubi cu siguranţă pe cel care a murit ca să vă mântuiască. Dacă L-aţi acceptat cu adevărat, dacă v-aţi pus încrederea în El, vă bizuiţi pe El şi în v-aţi găsit odihna în El. Iar dacă v-aţi găsit odihna în El, veţi vrea să ascultaţi de El şi să faceţi ce vrea El să faceţi. Nu se poate să fie altfel.

Dumnezeu are de făcut acum un anunţ foarte important: **Zah. 3:8**

v.8 Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu şi tovarăşii tăi de slujbă, cari stau înaintea ta-căci aceştia sînt nişte oameni cari vor sluji ca semne.-iată, voi aduce pe Robul Meu,

Odrasla.

("…Iată voi aduce pe Robul Meu, Vlăstarul.")

Robul Meu, Vlăstarul – aceasta este o imagine minunată a Domnului Isus Hristos. "Vlăstarul" este o metaforă pentru Mesia. Isaia a folosit aceeaşi figură de stil pentru a prezice prima Sa venire ca Mântuitor: "Apoi o Ramură va ieşi din tulpina lui Isai şi un Vlăstar din rădăcinile lui va purta roade" (Isaia 11:1). Ieremia foloseşte acelaşi cuvânt atunci când vorbeşte despre venirea lui Hristos ca împărat peste acest pământ: "Iată, vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David un Vlăstar drept. El va împărăţi, va lucra cu înţelepciune şi va face dreptate şi judecată în ţară" (Ieremia 23:5).

"Ascultă, deci, Iosua, mare preot, tu şi tovarăşii tăi de slujbă, care stau înaintea ta" – Dumnezeu li se adresează lui Iosua şi celorlalţi preoţi care slujeau împreună cu el. Care este mesajul pe care li-l dă Dumnezeu? O traducere parafrazată a versetului 8 ne oferă răspunsul: "Nu te voi lăsa pe tine, Iosua, nici pe ceilalţi preoţi să fiţi înlăturaţi din slujba voastră, nici nu voi lăsa să fie întreruptă slujba voastră, pentru că am un destin pentru voi. Voi sunteţi un prototip al lui Mesia ce va să vină. El va face lucrarea Mea în chip desăvârşit ("Robul Meu") şi va duce slujba preoţească la o slavă de neînchipuit atunci când va da rod ("Vlăstarul"). Zah. 3:9

v.9 Căci iată că numai spre piatra aceasta pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sînt îndreptaţi şapte ochi; iată, Eu Însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oştirilor; şi într'o singură zi, voi înlătura nelegiuirea ţării acesteia.

"Vlăstarul" este totodată şi piatra, cea pe care Daniel a văzut-o în viziunea sa: "Tu te uitai la el, şi s-a dezlipit o piatră, fără ajutorul vreunei mâni, a izbit picioarele din fier şi de lut ale chipului, şi le-a făcut bucăţi. Atunci ferul, lutul, arama, argintul şi aurul s-au sfărâmat împreună şi s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, şi nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra, care sfărâmase chipul, s-a făcut un munte mare, şi a umplut tot pământul." (Daniel 2:34, 35).

"Spre piatra aceasta sunt îndreptaţi şapte ochi". Şapte nu este numărul perfecţiunii, ci al caracterului complet, al deplinătăţii. Cei şapte ochi indică faptul că Hristos deţine cunoaştere completă şi înţelepciune deplină. În Noul Testament ni se spune că în Domnul Isus Hristos "sunt ascunse toate comorile înţelepciunii şi ale cunoaşterii". De asemenea, Domnul Isus a fost făcut pentru noi înţelepciune pentru că El este înţelepciune (1 Cor. 1:30).

"Şi într-o singură zi voi înlătura nelegiuirea ţării acesteia." S-a întâmplat acest lucru până în prezent? Nu, cu siguranţă că nu. Dar se va întâmpla în viitor. Când va veni Domnul Isus Hristos, El va înlătura nelegiuirea lui Israel într-o singură zi. Zah. 3:10

v.10 În ziua aceea, -zice Domnul oştirilor, -vă veţi pofti unii pe alţii supt viţă şi supt smochin."

"Ziua aceea" se referă la Ziua Domnului. "În ziua aceea fiecare om va invita pe aproapele său sub viţă şi sub smochin" – aceasta înseamnă că oamenii vor trăi în pace unii cu alţii şi se vor bucura de compania celor din jur.

Dar iată că am ajuns cu studiul nostru la cea de-a şaptea viziune a lui Zaharia. Dacă ne gândim la celelalte viziuni pe care le-am parcurs până acum ne putem da seama că se poate dezvolta o istorie de aici. Zaharia a văzut: (1) călăreţii sub arborii de mirt; (2) cele patru coarne; (3) cei patru fierari sau meşteri; (4) omul cu funia de măsurat; (5) Iosua şi Satan; (6) apoi Vlăstarul şi piatra cu cei şapte ochi îndreptaţi asupra ei. Primele patru viziuni au simbolizat eliberarea externă, eliberarea din robia şi opresiunea Babilonului. De asemenea, viziunile au în vedere vremurile din urmă, când Israel va fi împrăştiat din nou în toată lumea, aşa cum este astăzi, pentru ca să se întoarcă în ţara lor atunci când Domnul Isus îi va aduce înapoi.

Viziunile a cincea şi a şasea simbolizează salvarea interioară. Marele preot Iosua, îmbrăcat în haine murdare pe care Dumnezeu le înlocuieşte cu haine curate, spune istoria unui popor adus înapoi în ţară cu un scop, dar care nu poate fi folosit din cauza păcatului din mijlocul său. Este nevoie de curăţire mai întâi; numai că ei nu se pot curăţi singuri şi nici religia lor nu are această putere. Curăţirea trebuie să vină de la cineva din afara lor: "„Veniţi totuşi să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roşii ca purpura, se vor face ca lâna." (Isaia 1:18). Dumnezeu însuşi pune la dispoziţia lor răscumpărarea "cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur şi fără pată" (1 Petru 1:19). Curăţirea este, de fapt, mântuire – "nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Sa, prin spălarea naşterii din nou şi prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt" (Tit 3:5).

Acum că marele preot Iosua este curăţat, poate că vă gândiţi că este gata pentru slujire. Nu, nu este gata încă. Ajungem acum la viziunea cu sfeşnicul de aur care ne va arăta *cum* îşi va împlini Iosua slujba de mare preot. **Zah. 4:1**

v.1 Îngerul, care vorbea cu mine, s'a întors şi m'a trezit ca pe un om, pe care-l trezeşti din somnul lui.

Îngăduiţi-mi să vă atrag din nou atenţia asupra faptului că Zaharia era treaz când a primit aceste viziuni. La acest moment el primise deja şase viziuni uimitoare.

Lucrase în schimbul doi şi în schimbul de noapte, aşa că venise timpul să se odihnească puţin. După ce a primit a şasea viziune a aţipit. Acum, îngerul trebuie să-l trezească pentru că nu avea să primească viziunea într-un vis, în timp ce dormea.

Dimpotrivă, Zaharia avea să vadă absolut totul. Zaharia 4:2

El m-a întrebat: „Ce vezi?” Eu am răspuns: „M-am uitat şi iată că este un sfeşnic cu totul din aur, şi deasupra lui un vas cu untdelemn şi pe el şapte candele, cu şapte ţevi pentru candelele care sunt în vârful sfeşnicului.

“Sfeşnic” este tradus în cele mai multe versiuni engleze prin “lampstand”, adică suport de lampă (în ebraică *menorah*). Acesta este, de fapt, candelabru cu şapte braţe care stătea în Locul sfânt din cortul întâlnirii şi mai târziu, din templu. În zilele noastre, sfeşnicul cu şapte braţe este unul din simbolurile poporului lui Israel. În Scriptură mai sunt folosite şi alte simboluri pentru poporul lui Israel, cum ar fi rugul aprins, viţa, măslinul şi aici, *menora*. [*Menora* a devenit un motiv central în conştiinţa poporului evreu. Deja în antichitate ea figura în mod curent ca emblemă. De-a lungul generaţiilor, *menora* cu şapte braţe a primit o mare varietate de interpretări. Poporul evreu a adoptat-o ca pe un simbol central şi durabil al marelui mit al exilului şi al speranţei de izbăvire. După crearea statului Israel s-a ales ca stemă naţională o *menora* cu şapte braţe, corespunzând ca reprezentare cu cea gravată pe Arcul lui Titus de la Roma. Această alegere, în pofida marelui număr de alte forme dezvăluite de descoperirile arheologice, exprimă dorinţa de a prezenta renaşterea naţională ca o antiteză a trecutului, a distrugerii şi a exilului.]

În cortul întâlnirii şi mai târziu, în templu, sfeşnicul cu şapte braţe era cea mai frumoasă piesă de mobilier. Era făcut manual din aur curat. Beţaleel, meşteşugarul artizan este cel care l-a făcut pe cel original. Acest sfeşnic avea câte trei braţe de o parte şi de alta a braţului principal. De fapt, în cartea Exodul descrierea continuă în felul următor: “Din laturile lui să iasă şase braţe; trei braţe ale sfeşnicului dintr-o parte şi trei braţe ale sfeşnicului din cealaltă parte. Pe un braţ să fie trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor, şi pe celălalt braţ trei potiraşe în chip de floare de migdal, cu gămălioarele şi florile lor; tot aşa să fie şi cele şase braţe care ies din sfeşnic. Pe fusul sfeşnicului să fie patru potiraşe în chip de floare cu migdal, cu gămălioarele şi florile lor. Să fie o gămălioară sub cele două braţe care ies din fusul sfeşnicului, o gămălioară sub două braţe şi o gămălioară sub alte două braţe; tot aşa să fie şi sub cele şase braţe, care ies din sfeşnic. Gămălioarele şi braţele sfeşnicului să fie dintr-o singură bucată; totul să fie din aur bătut, din aur curat.

Să faci cele şapte candele, care vor fi puse deasupra, aşa încât să lumineze în faţă.” (Exod 25:32-37). Marele preot avea răspunderea sfeşnicului.

El aprindea candelele şi le păstra pline cu ulei. De asemenea, el avea grijă ca ele să ardă continuu. În cartea Apocalipsa Domnul Isus Hristos, marele nostru preot, este înfăţişat umblând în mijlocul sfeşnicelor care reprezintă cele şapte biserici din Asia Mică.

El i-a avertizat că dacă nu se pocăiesc de păcatele lor, El le va lua sfeşnicul de la locul lui. Şi aşa a şi făcut. Nici una din cele şapte biserici menţionate acolo nu mai există în prezent. Pe acele locuri nu sunt decât ruine. Domnul Hristos le-a înlăturat sfeşnicele. Şi în timpurile moderne, Dumnezeu a închis uşile multor biserici din cauză că nu proclamau Cuvântul lui Dumnezeu.

În viziunea lui Zaharia imaginea este cea a poporului lui Israel, reprezentat de *menora*, care va deveni în viitor o mărturie pentru Dumnezeu în lume.

"…cu un vas [de untdelemn] deasupra lui" – acesta este un lucru noi, adăugat aici, care nu este menţionat în instrucţiunile date lui Moise pentru fabricarea sfeşnicului iniţial. Aici este menţionat un vas care acţionează ca un rezervor de ulei deasupra celor şapte lămpi sau candele, astfel încât uleiul să curgă în candele. Uleiul este un factor important în această viziune.

Sfeşnicul ne vorbeşte despre Hristos; candelele / lămpile cu ulei sunt un simbol pentru Duhul Sfânt. Nu avem o imagine mai bună despre Duhul Sfânt decât cea cu uleiul din sfeşnic. Hengstenberg (!!!) are dreptate când spune că "uleiul (untdelemnul) este unul din cele mai clar definite simboluri din Biblie", el simbolizează Duhul Sfânt. În timp ce uleiul îl reprezintă pe Duhul Sfânt, lumina pe care o dau lămpile cu ulei Îl reprezintă pe Domnul Isus Hristos pentru că El este Lumina lumii. Acest candelabru cu şapte braţe ne prezintă probabil cea mai completă imagine a lui Hristos pe care ne-o poate oferi simbolismul cortului întâlnirii. Măsurile candelabrului sau ale sfeşnicului de aur nu ne sunt date pentru că este imposibil să fie măsurată divinitatea. Oricum, sfeşnicul de aur cu şapte braţe era realizat în mod admirabil şi era un obiect superb.

Când Se pregătea să părăsească acest pământ, Domnul Isus Hristos le-a spus ucenicilor Săi că le va trimite Duhul Sfânt, adăugând: "Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, şi vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi" (Ioan 16:13, 14). Sfeşnicul susţine candelele care dau lumină, iar această lumină revelează frumuseţea şi gloria sfeşnicului. În mod asemănător, Duhul Sfânt nu vorbeşte despre Sine însuşi, ci relevă slava şi frumuseţea Domnului Isus Hristos.

Este lucrul pe care şi noi trebuie să-l facem! Ne oprim aici deocamadată!

Fiţi binecuvântaţi!